

باران خاکی،

مانده روی کاشی آبی

مجموعه داستان‌های استان اصفهان

به کوشش زهرامیرنقری

www.ketabon.ir

سرشناسه: میرباقری، زهرا،

عنوان و پدیدار: باران خاکی، مانده روی کاشی آبی: مجموعه داستان‌های استان

اصفهان / گردآورندگان: زهرا میرباقری، محسن سراجی.

مشخصات نشر: مشهد، سخن‌گستر، ۱۳۹۰.

مشخصات ظاهری: ۸۸ ص: ۱۴ × ۲۱ س.م.

فروست: این روشنای نزدیک: ۱۱.

شابک: ۹۷۸-۹۶۴-۴۷۷-۶۲۸-۱

یادداشت: فیبا.

موضوع: شعر فارسی - - قرن ۱۴ - - مجموعه‌ها

موضوع: شعر فارسی - - ایران - - اصفهان

شناسه افزوده: سراجی، محسن، ۱۳۶۲-

رده‌بندی کنگره: ۱۳۹۰ ب ۱۶ س / PIR ۴۲۴۹

رده‌بندی دی‌بی: ۸۴۱ / ۶۲۰۸

شماره کتابخانه ملی: ۱۷۸۱۵۶۸

انتشارات سخن‌گستر

نام کتاب: باران خاکی، مانده روی کاشی آبی

گردآوری: زهرا میرباقری

مدیر اجرایی طرح: الهه رضوانی

طراح جلد: هاله مودیان

نوبت چاپ: اول

سال چاپ: ۱۳۹۰

تعداد صفحات: ۸۸ ص

قطع: رقعی

شمارگان: ۱۰۰۰ جلد

قیمت: ۱۸۰۰ تومان

چاپ: هنرا

شابک: ۹۷۸-۹۶۴-۴۷۷-۶۲۸-۱

نشانی: مشهد - بین ابن سینای ۱۶ و پاستور - شماره ۱۷۴

تلفن: ۸۴۵۸۱۶۴-۸۴۳۹۹۵۵

این روشنی نزدیک

ادبیات علاوه بر این که نیاز ما را به تداوم بخشیدن به زبان و فرهنگ برآورده می‌کند، بیشتر ما را با دنیایی آشنا می‌کند که بشر در آن برای فرار از ناشکیبایی، خفقان و دلزدگیهای ناشی از زندگی به آنجا می‌گریزد. آثار ادبی، به صورت اشباحی بی‌شکل در خلوت آگاهی نویسنده زاده می‌شوند و عاملی که این اشباح را به آگاهی او رانده، ترکیبی است از ناخودآگاه نویسنده و حساسیت او در برابر دنیای پیرامونش و نیز عواطف او. همین چیزها هستند که شاعر یا راوی، در کشمکش که با کلمات دارد رفته‌رفته به آن‌ها جسمیت، حرکت، ضرباهنگ، هماهنگی و زندگی می‌بخشد.

هیچ چیز بهتر از ادبیات به ما نمی‌آموزد که تفاوت‌های قومی و فرهنگی را نشانه‌ی غنای میراث آدمی بشماریم و این تفاوت‌ها را که تجلی قدرت آفرینش چندوجهی آدمی است، بزرگ بدانیم. مطالعه‌ی ادبیات خوب به ما می‌آموزد که چیستیم و چگونه‌ایم، با وحدت انسانیمان و با نقص‌های انسانیمان با اعمالمان، رویاهامان و اوهامان، به تنهایی و با روابطی که ما را به هم می‌پیوندند، در تصویر اجتماعی‌مان و در خلوت وجدانمان.

"ادبیات با تلاش یک فرد واحد پدید نمی‌آید. ادبیات زمانی هستی می‌یابد که دیگران آن را همچون بخشی از زندگی اجتماعی پذیرا می‌شوند، و آنگاه ادبیات به یمن خواندن، بدل به تجربه‌ای مشترک می‌شود."

مجموعه‌ی "کتاب‌های استانی این روشنی نزدیک" شما را دعوت می‌کند به آغاز یک سفر، سفر با ادبیات به سرزمین آدمهایی که حداقل در یک نقطه با همدیگر اشتراک دارند و آن محل زندگی‌شان است. با "باران خاکی، مانده روی کاشی آبی" سفر با آدمهای داستان‌نویس استان اصفهان را تجربه کنید.

محسن سراجی / مدیر طرح کتاب‌های این روشنی نزدیک / تابستان ۹۰

به نام یکی که همیشه بوده است

یکم، نویسنده اصفهانی بودن، یا در اصفهان نویسنده بودن، حس دوگانه‌ای به همراه دارد. اگر تو هم ساکن دیاری بودی که نهال داستان (به سیاقی که امروز داستانش می‌خوانیم) از خاک آن سر زده بود و در آن بالیده، برگ و بار و سایه‌های فراوان داده بود، همین حس دوگانه را داشتی: بیم و امید.

امید به اینکه می‌توانی جمال‌زاده خود و راوی یکی بود یکی نبود خودت باشی، و بیم از آن که نکنند میراث و دستاورد او و گلشنری و شهدادی و تراکمه و اخوت و کلیاسی و خدایی و بیگدلی و عباسپور و... پاس نداشته باشی و بر آن برگ و بار ضربه زده باشی!

و این شاید حس مشترک اهالی این مجموعه باشد.

دویم، در غربی و پراکندگی اهالی ادبیات باز هم به همت یاران خراسانی که بانی گردآمدنی دیگر شدند.

غلامحسین مردانیان

- ۱۱..... اتاآک سووم / ارزنگ آقاجری
- ۱۸..... مثل عکس روی دیوار / مہری بہرامی
- ۲۱..... غزل داستان پری چل گیس / احمد بیگدلی
- ۳۱..... سبک چہرور / بتول سید حیدری
- ۳۶..... بیچ / خدیجہ شریعتی
- ۴۰..... Palimpsest / مہدی صداقت پیام
- ۴۴..... زبان شناس / سیما طاہر کرد
- ۴۶..... خاک / زہرہ کیانی
- ۵۰..... این جا یک دہ کوچک، مانند پشت یک سد خاکی است / مرضیہ گلابگیر اصفہانی
- ۵۶..... سنگ شکن / امیر حسین لکا
- ۶۳..... تابوت شکستہ / علیرضا محمدی
- ۷۰..... در دل سفیدی ہا / سہیلا مقروس صادقی
- ۷۴..... پناہ / اعظم منتظر الظہور
- ۷۶..... مورد ہشتم / سیدہ زہرا میرباقری
- ۸۴..... اہی / امیر میرزایی
- ۸۶..... ما سہ نفر / رضوان نیلی پور